

& Baron Holger Rosenkrantz¹⁾ til Friherreskabet
 Rosenlund & Frøken Dorthe Elisabeth Rosenkrantz²⁾
 & Fru Mette Analie³⁾, Stiftamtmand Hr. Joacim Johan
 Hartvig v. Barners til Vedbygaard & Fru Anna Beate⁴⁾,
 Stiftamtmand Hr. Friederich Adellers til Alkestrup Ridder
 & Fru Leopoldine Catharina⁵⁾, Conferentsraad og
 Amtmand Hr. Teodorus Adellers til Lykkesholm Ridder
 Efterlevendes efter Guds behagelige Villie.

Og er dette Epitaphium deres afdøde Forældre og
 Broder til christelig Ihukommelse, Gud til Ære og Kirken
 til Prydelse opsat A: 1756 efter Hr. Jørgen Rosenkrantz
 A^o 1754 d. 19 November i Herrens Aar var hensovet.

Kærlighedsbreve fra det 18. Aarhundrede.

Meddelte af Professor Nicolaj Bøgh.

De tre nedenfor aftrykte Breve tilhøre Frøken Mathilde Aalborg.

Den uheldige Frier, som har forfattet det første af dem, D. Heitmann, var født 1708, blev i 1760 Krigsraad og døde 1769 paa Løvenborg i Sjælland. Han blev vistnok aldrig gift. Nogle landøkonomiske Skrifter har han forelagt Offentligheden.

¹⁾ f. paa Roseneie ¹³/₃ 1702, dbt. i Norup ²⁹/₄ s. A., begr. i Faxe ¹⁶/₈ 1785, Cadet ⁶/₈ 1714, ²⁵/₁₂ 1724 Fændrik i Dronningens Liv Regt., Secondlieut. ¹⁷/₂ 1727, ¹⁴/₂ 1729 Tillad. til at afstaa sin Plads og reise et Par Aar i U'dlandet, Kapt. reformé i fynske gev. Regt. ¹²/₃ 1734, Capt. ²⁷/₈ s. A., Majors Karakt. ²/₁₁ 1739, Afsked ⁶/₂ 1741, Baron til Rosenlund ²/₂ 1748, Kammerherre ⁷/₈ 1759, hvid Ridder ²⁹/₁ 1769, Enkedronningens Orden ¹²/₁₁ 1767, Geheimeraad ²⁹/₁₂ 1781, 1779—81 fungerende Overdirekteur for Gisselfeld. Gift ²⁸/₁₀ 1733 med Hedevig Sophie Juel, f. ²⁴/₅ 1710, † ²⁸/₁₀ 1750, Datter af Generalmajor Christian Juel til Totterupholm.

²⁾ f. paa Roseneie ¹⁶/₄ 1703, † ²³/₁₁ 1779 paa Rosenlund, begr. i Faxe ⁸/₁₂.

³⁾ Daaben confirm. i Norup ¹⁴/₇ 1706; efter Indskriften paa hendes Kiste i Vedby f. ⁴/₆ 1707, † paa Vedbygaard ⁶/₁₁ 1755, 48 Aar 5 Mdr. 3 Dage gl. Da Søsteren Anne Beate i Kirkebogen angives f. ²⁸/₉ 1707, er 1706 antagelig det rigtige Aar. Gift ²⁰/₂ 1740 med J. J. H. v. Barner, f. ²⁶/₈ 1699, † ¹⁷/₁₂ 1768.

⁴⁾ f. ²⁸/₉ 1707, † ¹⁵/₂ 1777, gift ²⁶/₇ 1727.

⁵⁾ f. paa Roseneie Paaskedag (d. ²⁵/₃) 1710, gift ¹⁵/₇ 1727, † ⁷/₄ 1768.

De to sidste Breves Forfatter er Frederik Brabrand; han var født d. 17. Marts 1714, begyndte med at være Forvalter paa forskellige Godser, men købte saa i 1748 Sonnerupgaard i Tikjøb Sogn. Aaret efter blev han Landsdommer i Sjælland, i 1761 Justitsraad. i 1768 Elatsraad og endelig i 1777 Konferensraad. Han døde 1799. Som Bøndernes Ven tog han Del i den Tids Debat om Landboreformer og udgav flere Afhandlinger for deri at gøre sin Mening gældende. Han var gift med Charlotte Sophie Qvandrup (f. 1725, † 4. April 1752. Se Giessings „Jubellærere“ III, 1. B. S. 171). Det er altsaa som Enkemand, han har skrevet de nedenfor meddelte Breve. Saa vidt vides, var han ikke gift 2 Gange, og han synes altsaa at have været en ligesaa uheldig Frier som Heitman.

1.

Hoyædle og Welbyrdige

Aller Elskværdigste Jomfrue!

At De haver værdiget mig den Ære af Deres *Compliment* ved Hr. Dahl, og derhos tilkiendegivet, at min *Proposition* ey er bleven anseet med nogen Fortørnelse, erkiender jeg med underdanig Taksigelse.

Derimod var det mig overmaade ubehagelig at erfahre Welbⁿ Jomfrues *Resolution*, der til intet gjør det Haab, som jeg hafde giordt mig om den Lykke, hvortil intet har opmuntret mig, uden allene det *Portrait* man har giordt mig om Deres Elskværdige Person og den Attraae, at kunde i saa Yndig og Dydig *Dames* Selskab frembringe min øfrige Tiid udi det stille og behagelige Land-Levnet.

Dog dersom Aller Sødeste Jomfrues *Resolution* er uforanderlig, saa maa jeg ansee det som en Guddommelig *Direction*, der ville, at jeg og skall vedblive mit forrige Forsætt, frendeles at leve i Eenlig Stand. Og altsaa kand jeg med desto større *Assurance* forsikkre: at ingen Person i Verden skall betage hos mig den *Preferance* jeg i mit Hierte har givet Dem.

Der bliver da intet mere til overs for mig at ønske, end den Lykke, at maatte blive erindret som Welbⁿ Jomfrues oprigtigste og hengivneste Tiener, og der hos at kunde nogen Tiid faae Leylighed at viise min ærbødigste *Devouement*; da jeg, nest at *gratulere* til et Lyksaligt Nytaar i all selv ønskelig *Prosperité*,

udbeder mig den ære, at jeg med allerstørste *Respect* og *Veneration* til min grav maa kalde mig

Højædle og Velbyrdige
 Aller Søddeste Jomfrues
 underdanige
 tiener
 D. Heitmann.

Kiøbenhavn
 d. 29. December 1763.

Tør jeg herved *insinuere* min *Respect* og *Compliment* for Deres Kiære Søskende. Hr. *Cornettens Restitution* skall hierteogh glæde mig.

2.

Højædle og Velbyrdige,
 Høistærede Hr Iustitz Raad!

Nest at takke for den særdeles fornøjelse og gode medfart jeg *profiterede* af ved den ære at besøge Mser Iustitz Raad, kand jeg ei lengere bære hos mig Self mit ærindes rette og fornemmeste *scopus*, s: c: at have den lykke at sees af Mser Iustitz Raads Ældste Frøcken-Datter, hvis rare *qualiteter* er bleven mig sagt af mange, men især, med besynderlig eftertryk, af hendes Naade Frue Grevjnde *Holstein*, og kand jeg ikke dølge at jeg jo holder det for miin største Lykke om Mser Iustitz Raad vil, med den Elskverdige Frøckens ynskende Saantyecke unde mig hende til een Kier hustrøe, hvilket er hvad jeg her ved understaar mig at anholde og bede om, i haab, naar gunstigst behages, af et *favorable* Svar, jeg har og gived mig den frished at *insinuere* dette her hos følgende til Velbemelte Kiere Frøcken i haab at det ved hendes Hr Faders overlevering gives den bedste *recomendation* da jeg er forsikred at denne vigtige Sag vil udfalde til Guds ære og fælligs fornøjelse, maatte jeg ellers tilbede mig den glæde af Mser Iustitz Raads gode ankomst vilde det være mig særdeles kiert. i øvrigt med all *respect* og *egard* henlever

Højædle og Velbyrdige
 høistærede Hr Iustitz Raadens
 pligtskyldigste
 tiener
 F. Brabrand.

Sonnerupgaard
 d. 27 Martij
 1753.

Høiædle og Velbr

Allerhøjestærede og Elskeligste Frøcken.

Den u-foranderlige oprigtige Kierlighed der u-afladelig ligger mig i erindring, kand ey lengere holde mig fra jeg jo maae bede miin aller Sødeste udvalde Engel om *favorable* Svar paa hvi jeg for hen har anholdet. Allerkiæreste Siæl! tag ey længere i Betenkning at glæde mig med hendes behagelige *resolution* og være med mig liige forvissed om at den Handel er af Herren og vil udfalde til den høye Guds ære og fælligs gode; jeg hafde, med allerstørste fornøjelse, gierne haft den ære Self at opvarte, men jeg stoeler paa, at hendes Bekiendte fornuftige Væsen paa-skionner at saa vel mit Embede, som øvrige paaliggende *affaire*, ikkun sielden taaler miin fraværelse. ellers har jeg, paa miin Aller Sødeste Engels Kiere tilladelse, foresat mig at søge den glæde, naar jeg i Dag 8te Dage reyser fra Landstinged, at komme til hende, maatte jeg inidlertid, ved dette Bud, glædes med et par ord fra Aller Kiæreste Siæl, vilde det være mig til største lettelse, jeg maae i øvrigt bede at med godhed overbæres miin ved disse linier brugte frihed da Pennen følger hiertets meening, og nest all Guds Velsignelses ønske venter tilladelse at kalde mig miin Lifstiid

Elskværdigste

Allerkiereste Frøckens

bestandige Elskere

og ydmyge

tenere

F. Brabrand.

Sonnerupgaard

d. 4 April

1753.